

Chương 664: Thảm Hoạ Công (93) - Dị Giới Long

(Số từ: 3610)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:12 AM 31/12/2023

Kẻ thù của kẻ thù là đồng minh của tôi.

Vào lúc đó, tôi đang áp dụng câu nói này, nhưng vấn đề lớn nhất là kẻ thù của tôi đang áp sát tôi từ cả phía trước lẫn phía sau.

Khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, tôi sẽ bị cả hai kẻ thù nuốt chửng cùng một lúc.

Đó là một cảnh tượng kỳ lạ, cứ như thể tôi đang thực hiện động tác cử tạ ở tiền tuyến, nhưng trở trêu thay, tôi lại không ở nơi sâu nhất của chiến trường.

Cơn mưa lớn khiến khó nhìn thấy, nhưng tôi có thể nhận ra những tia chớp trong quỹ đạo của Hư Không Kiếm từ xa, và tôi nhìn thấy xác lũ quái vật bị chém gục ở đây đó trong một đòn.

Ellen, người đã nhảy vào chiến trường ngay từ đầu, đã bỏ xa tôi.

Cô ấy đã bước vào giữa trận chiến, xẻ đôi làn sóng quái vật bằng Hư Không Kiếm và Lapelt, tiêu diệt hoàn toàn chúng.

Ellen, người đã liều lĩnh lao xuống vực sâu đó mà không có một người hộ tống nào, quả thực là liều lĩnh, nhưng cô ấy có Lapelt và Lament hỗ trợ.

Ngược lại, tôi gặp nguy hiểm lớn hơn khi có những kẻ Bất diệt bám theo đuôi tôi.

Khi tôi đi sâu hơn vào trung tâm của trận chiến, không chỉ số lượng quái vật tăng lên mà việc lựa chọn giữa việc đột phá kẻ Bất diệt phía sau hay quái vật trước mặt tôi ngày càng trở nên khó khăn hơn.

Trớ trêu thay, tôi có thể đi xa đến thế này là nhờ hỏa lực tập trung nhắm vào tôi.

Hàng ngàn pháp sư vẫn đang tung ra những ma pháp khổng lồ trên đầu tôi, chỉ để giết tôi.

*Kwakwakwang!

Tuy nhiên, vì chúng không thể đảm bảo tầm nhìn của mình một cách chính xác, ma pháp hủy diệt đã quét sạch những con quái vật cản đường tôi.

*Kurrrung!

*Syaaah!

Ma pháp đang cố giết tôi cũng đang giết chết những con quái vật đang cố giết tôi.

Những ánh chớp ma thuật không thể phân biệt được, những vụ nổ, cái lạnh và lửa, và cả tia chớp.

Thật là một sự nhẹ nhõm to lớn khi không có ma pháp nào có thể trói chân tôi, cho dù đó là vì chúng không thể nhìn thấy tôi hay do khả năng kháng phép của tôi, nhưng chúng không ảnh hưởng trực tiếp đến tôi.

Tôi là vùng đi bộ, bị bắn phá bừa bãi nên thực sự phải tiến về phía trước, vượt qua lửa và mưa lớn.

Trong khi Ellen tin tưởng Hư Không Kiếm và Lapelt sẽ dẫn cô ấy tiến về phía trước, thì trớ trêu thay những đòn tấn công tìm cách giết tôi lại trở thành mũi nhọn cho bước tiến của tôi.

Nói như vậy, tôi không thể chậm lại được.

Nếu tôi không chạy, kẻ Bất diệt sẽ đuổi kịp tôi.

Do sự truy đuổi gắt gao của kẻ Bất diệt và sự đột phá của tôi, Lực lượng Đồng minh đã nhanh chóng tiến về trung tâm của trận chiến.

Tôi đã có sẵn vị trí của Cổng dịch chuyển trong đầu, mặc dù tầm nhìn rất thấp.

Tất cả những gì tôi phải làm là dẫn kẻ Bất diệt về hướng Công dịch chuyển và tiếp tục chạy.

Dù thoát nhìn có vẻ đơn giản nhưng tôi phải chạy qua những khu vực nguy hiểm nhất của chiến trường mà không bị địch bắt.

Có thứ gì đó đang bảo vệ tôi, nhưng không biết nó sẽ tồn tại được bao lâu.

*Gầm!

Và sau đó, tôi nhìn thấy một vụ nổ lửa lớn bùng lên ở một khu vực trên chiến trường.

"Đó là gì?"

Một vụ nổ xảy ra ở phía xa.

Lượng hạt mưa bị đẩy đi ngay lập tức cho phép tôi nhìn thấy cảnh tượng này.

Những hạt mưa bị dịch chuyển bởi vụ nổ lớn nhanh chóng biến thành hơi nước và bay lên trời.

Sóng xung kích lửa bùng phát từ Lapelt đã nghiền nát lũ quái vật, và tôi có thể thấy bóng tối chảy ra từ Hư Không Kiếm cắt đôi chính xác Công Dịch Chuyển.

Ngay lập tức, một trong những Cổng dịch chuyển ở trung tâm Diane đã bị phá hủy một cách dễ dàng, và nguồn gốc của lũ quái vật đã bị biến thành một khu đất trống.

Ellen đang tự mình làm những việc mà tôi dự định làm với kẻ Bất diệt.

Tôi biết Ellen rất mạnh, và sau khi thức tỉnh hai Thánh tích, cô ấy thậm chí còn mạnh hơn.

Nhưng trong trận chiến cuối cùng, cô ấy thực sự có thể làm điều đó một mình khi không có các hiệp sĩ Shanapell mà cô ấy thường mang theo?

Tôi đã nghe nói rằng Ellen đã trở nên mạnh mẽ hơn kể từ khi tình trạng của cô ấy trở nên không thể chữa khỏi, nhưng tôi không nhận ra rằng cô ấy lại mạnh mẽ đến thế.

Giống như một bóng ma hung hãn khắp chiến trường, Ellen phá hủy một Cổng dịch chuyển và một lần nữa biến mất trong cơn mưa như trút nước.

Nếu tôi gặp Ellen trong tình trạng hiện tại, liệu cô ấy sẽ tấn công tôi trước hay xử lý lũ quái vật?

Tôi không thể chắc chắn.

Nhưng thật nguy hiểm khi đến quá gần Ellen.

Và kẻ Bất diệt thậm chí có thể tấn công Ellen.

Trong khi cân nhắc những suy nghĩ này, tôi bắt đầu chạy theo hướng ngược lại với hướng của Ellen.

*Kurruring!

Ở một vị trí khác, một nguồn năng lượng đen kỳ lạ dâng trào.

Giống như Ellen, tôi và các kẻ Bất diệt, nó ở rất gần trung tâm của chiến trường.

Tôi không chắc cụm từ "bóng tối đốt cháy" có thực sự chính xác hay không, nhưng hình dạng bóng tối rực cháy chắc chắn đang quét qua những con quái vật trong lõi của Diane.

Không chỉ có tôi ở đội tiên phong; Lực lượng Đồng minh có nhiều mặt trận.

Thứ gì đó đã xuyên thủng một trong các mặt trận và Lực lượng Đồng minh cũng làm theo.

Không mất nhiều thời gian để tìm ra nó.

Đó chắc chắn là Ludwig.

Tôi không biết giới hạn sức mạnh mà anh ấy có được nhờ Ma thuật đen.

Tuy nhiên, giống như tôi và Ellen, anh ấy là người đi đầu trong trận chiến.

Bất chấp suy nghĩ của anh ấy, không giống như Christina, tôi có thể cảm nhận được sự quyết tâm vững chắc trong bước đi của Ludwig.

Một quyết tâm mạnh mẽ để kết thúc tất cả những điều này bằng cách nào đó.

Ngoài ra còn có một Công dịch chuyển hướng về phía Ludwig.

Và, giống như cách tôi có thể nhìn thấy Ludwig qua cơn mưa như trút nước, anh ấy đang ở gần tôi một cách nguy hiểm.

Tôi phải tránh mặt anh ấy.

Việc chạm trán với Ellen trên chiến trường là rất nguy hiểm, chạm trán với Ludwig cũng vậy.

Mọi thứ khác có thể chờ đợi.

Phá hủy Công của Diane là ưu tiên hàng đầu.

*Kurruring!

Với mỗi cú vung đại kiếm của Ludwig, năng lượng Ma thuật đen sẽ tạo ra một con đường bằng cách nghiền nát lũ quái vật.

Khí chất đáng ngại tỏa ra từ hình dạng của Ludwig khiến tôi liên tưởng đến một kẻ điên loạn. Lực lượng Đồng minh tiến lên theo con đường đã mở của Ludwig chắc hẳn cũng sợ hãi không kém khi nhìn thấy kẻ điên cuồng nắm giữ sức mạnh nham hiểm như vậy.

Tôi không thể nhìn thấy mọi góc ngách của chiến trường do trời mưa lớn.

Kể cả khi trời không mưa thì cũng không có thời gian cho việc đó.

*Kwakakak!

Tôi nhảy qua một con quái vật khiến mặt đất rung chuyển và kết liễu nó.

*Kwang! Kwarung!

Cuối cùng, tôi đến được Công dịch chuyển trong khi tránh lũ quái vật và kẻ Bất diệt.

Nó có kích thước trung bình.

Quái vật đang tràn ra khỏi lỗ không gian màu đỏ thẫm.

Tưởng chừng như mọi chuyện đã kết thúc, lũ quái vật tràn ra như nước phun.

Tôi không cần phải tự mình đối phó với lũ quái vật.

*Kurruring!

Lực hủy diệt nhắm vào tôi đã đập tan, xé toạc và đốt cháy những con quái vật đang bao vây.

Cảm giác như thể tôi đã trở thành một vị Thần hủy diệt.

Khi nhiều loại ma pháp hủy diệt khác nhau trút xuống vị trí của tôi, cứ như thể tôi đang cố tình sử dụng sức mạnh đó.

Tôi đã đạt được mục tiêu của mình bằng cách sử dụng sức mạnh của những kẻ tìm cách giết tôi.

Đó là một tình huống khá thú vị nhưng lại hợp lý.

Chiến trường hỗn loạn và tàn khốc, nhưng tất cả những gì tôi cần là đạt được mục tiêu của mình.

Để tồn tại.

Để làm được điều đó, tôi phải phá hủy các Cổng dịch chuyển.

"U... haa!"

*Vroooooom!

Như thể một cơn lốc đang ngưng tụ, sức mạnh hủy diệt và thổi nát tập trung ở Tiamata, thứ đã biến thành một thanh Ma kiếm.

Hào quang tối đa.

Và cầm lấy Tiamata, được thấm nhuần sức mạnh hủy diệt tối đa, tôi chạy giữa những con quái vật đang bị nghiền nát bởi hàng loạt ma pháp hủy diệt.

Tôi đâm nó vào cái miệng của chiều không gian đã phun ra lũ quái vật.

*Kwa-d-d-d-d!

Tôi có thể thấy rõ Cổng dịch chuyển bị phá hủy ngay khi sức mạnh được giải phóng.

Tôi có thể không cắt được nó trong một đòn như Ellen, nhưng tôi vẫn có thể phá hủy Cổng dịch chuyển bằng sức mạnh của mình.

*Vroooooom!

Tôi không thể chắc chắn rằng những kẻ Bất diệt sẽ không bỏ qua Cổng và đuổi theo tôi nên tôi đã phá hủy Cổng bằng chính sức mình.

Tuy nhiên, khi một Cổng dịch chuyển biến mất, những kẻ Bất diệt đang truy đuổi tôi trở nên nhanh hơn.

Không có thời gian để nghỉ ngơi.

"Chết tiệt...!"

Cho dù các cuộc tấn công của kẻ Bất diệt có hữu ích đến đâu thì việc chúng đang cố giết tôi vẫn không thay đổi.

Tôi chạy, và tôi lại chạy.

Cảm giác giống như một trò chơi đuổi bắt mà mọi người xung quanh đều cố gắng bắt tôi.

Tôi không biết mình đã chạy được bao lâu.

Có rất nhiều ma thuật và quái vật làm thay đổi môi trường xung quanh đến mức tôi không thể chỉ dựa vào rào chắn của mình.

Tôi bỏ chạy, tôi bỏ chạy, và tôi lại bỏ chạy cho đến khi đến được Cổng dịch chuyển, sau đó tôi đã phá hủy nó. Và tôi lại bỏ chạy một lần nữa.

Tôi không biết thời gian đã trôi qua bao lâu.

Khi các Cổng dịch chuyển bị phá hủy, số lượng quái vật giảm đi và Lực lượng Đồng minh đã tiến vào Diane.

Những kẻ Bất diệt vẫn đang đuổi theo tôi, ngoài tầm với, trong khi tàn sát những con quái vật của Diane.

Ellen, hành động một mình, và tôi, dụ dỗ những kẻ Bất diệt, phá hủy từng Cổng dịch chuyển.

Và Lực lượng Đồng minh đã đến được Diane cũng đang lần lượt phá hủy các Cổng.

Tim tôi đập như điên.

Không phải vì sợ những kẻ Bất diệt đuổi kịp tôi.

Nó thực sự là vậy.

Đó thực sự là sự kết thúc.

Chúng tôi gần như đã ở đó.

Ở đâu đó, tôi nghe thấy tiếng chiến mã ma phi nước đại như trong ảo giác, và tôi nhìn thấy cảnh tượng những con quái vật khổng lồ lao xuống và nghiền nát quân đội.

Các Cổng dịch chuyển của Diane lần lượt bị phá vỡ.

Khoảnh khắc mà tôi có thể nói về những gì xảy ra tiếp theo.

Tôi nên làm gì tiếp theo?

Liệu có lúc nào tôi có thể nói về những điều như vậy không?

Vì thế.

Lực lượng Đồng minh đã đến được Diane đang trên đà phá hủy Cổng cuối cùng, đó là mục tiêu cuối cùng của mọi người.

Khi số lượng Cổng dịch chuyển giảm đi, số lượng quái vật tràn ra từ một cổng tăng lên.

Tuy nhiên, tổng số quái vật phải giảm khi số lượng Cổng giảm xuống.

Lực lượng Đồng minh đã vượt xa việc bị bao vây bởi lũ quái vật và giờ đã bao vây Diane, đối phó với cả những con quái vật ở ngoại ô.

Số lượng quái vật đã giảm đáng kể.

Vì thế.

Số lượng quái vật chặn đứng kẻ Bất diệt cũng giảm dần.

Khi tôi gần hoàn thành nhiệm vụ này, mạng sống của tôi rơi vào thế cân bằng.

Khoảnh khắc tôi bắt đầu cân nhắc cách đối phó với những kẻ Bất diệt sau khi chịu đựng lâu như vậy, tôi nhìn thấy một thứ gì đó ở đằng xa giữa cơn mưa như trút nước.

"Ah..."

Tôi biết hiện tượng đó là gì.

Họ đã phá hủy các Cổng dịch chuyển trên khắp chiến trường.

Bây giờ chỉ còn lại một Cổng.

Không, nó đã kết thúc rồi.

Chỉ còn lại một Cổng dịch chuyển duy nhất.

Sau đó, khi điều đó xảy ra...

Thảm Hoạ Cổng sẽ kết thúc.

Mặc dù Thảm Hoạ Cổng sẽ kết thúc nhưng họ vẫn phải đối mặt với những gì xảy ra từ đó.

*Rầm!

Cổng cuối cùng còn sót lại không còn phun ra quái vật nữa mà thay vào đó ngày càng lớn hơn.

Cái lỗ màu đỏ của Cổng dịch chuyển lúc này đang lơ lửng trên bầu trời, mở rộng ra như một mặt trời đang cháy.

Từ đó, một cái gì đó xuất hiện.

KHÔNG.

Nó đổ ra.

*Thud!

Một sinh vật khổng lồ rơi xuống đất từ cái lỗ màu đỏ của Cổng dịch chuyển, lỗ đã phồng lên đến giới hạn.

Vì Cổng dịch chuyển cuối cùng vẫn còn, sau khi phun ra con quái vật cuối cùng, Cổng biến mất.

Đã có rất nhiều quái vật mang hình dạng rồng, nhưng không có con quái vật nào to lớn và xa lạ như con này.

Tai họa cuối cùng.

Một con rồng kỳ dị với thân hình giống như bầu trời đêm được chiếu lên, được trang trí bằng sáu đôi cánh khổng lồ.

Trong nguyên tác, nó chỉ được gọi là quái vật cuối cùng, thậm chí không có tên, nhưng tôi gọi nó là Dị Giới Long.

Nó lớn đến mức ngay cả trong cơn mưa tầm tã, sự hiện diện áp đảo của nó vẫn có thể được nhìn thấy từ bất cứ đâu.

*Gầm!

*Rầm!

Với một âm thanh chói tai có thể làm tan vỡ cả thế giới,

Dị Giới Long gầm lên.

Bây giờ, Thảm Hoạ Công đã kết thúc.

Nếu bằng cách nào đó họ có thể giải quyết được Dị Giới Long, họ có thể chuyển sang vấn đề tiếp theo.

Dị Giới Long đã mở miệng hướng về thế giới.

Và sau đó.

*Whoosh!

Từ cái miệng há hốc của nó, nó giải phóng một khoảng trống.

Không có vụ nổ.

Đơn giản, khi khoảng trống đi qua,

Thế giới đã bị xóa sổ.

Sự xuất hiện bất ngờ của con quái vật cuối cùng.

Sức mạnh phi lý mà nó tung ra khiến chiến trường trở nên lạnh lẽo.

*Xì xì!

Giữa cơn mưa như trút nước, mọi người đều có thể nhìn thấy khối vật thể ngoài hành tinh đen như mực từ xa.

Sự xuất hiện đột ngột của khối lượng kỳ cục.

Và hơi thở đen như mực quét sạch mọi thứ nó chạm vào.

*Whoosh! Thud!

Với mỗi khối lượng hơi thở được giải phóng từ cái miệng há hốc của nó, không có tác động, không có vụ nổ, không có vụ nổ.

Mọi thứ đơn giản biến mất.

"Cái gì... cái gì vậy...?"

Harriet, ở phía sau chiến trường, kinh hoàng nhìn chăm chăm vào sự tàn phá phi lý do sự xuất hiện bất ngờ của một thứ gì đó.

Cliffman, người vừa kết liễu kẻ Bất diệt cuối cùng xung quanh họ, và Liana cũng không khác.

Nhiều pháp sư đã phóng ma thuật vào nhân vật trông nguy hiểm đó.

Nhưng đòn tấn công của họ đã xuyên qua nó.

—Sét, lửa và nổ.

Cứ như thể họ thậm chí không thể chạm tới hình bóng giống như màn đêm.

Những tia sáng từ ma thuật cũng không thể chạm tới nó, chúng chỉ đơn giản xuyên qua nó và phát nổ phía sau nó.

Nó có hình thức nhưng không có thực chất.

Có lẽ đó là một kẻ thù trong suốt.

Đó là lý do tại sao Harriet phóng ra một luồng ánh sáng cực mạnh mang theo sức mạnh trừ tà, nhưng ngay cả thứ đó cũng chỉ xuyên qua nó.

Mặc dù họ không thể nhìn thấy rõ ràng nhưng đó là một con quái vật sử dụng sức mạnh hoàn toàn khác với bất kỳ con quái vật nào họ từng đối mặt trước đây.

"Nó là gì?"

Quái vật rất đa dạng.

Có những con quái vật miễn nhiễm với lửa và những con quái vật miễn nhiễm với ma thuật.

Nhưng con này thở ra một hơi thở có thể xóa bỏ mọi thứ nó chạm vào và dễ dàng làm lệch hướng mọi đòn tấn công.

Như thể nó tồn tại ở một nơi không liên quan đến nguyên tắc của thế giới.

Harriet mở rộng tầm nhìn để quan sát sinh vật đó kỹ hơn.

Ngay cả khi xem xét kỹ hơn, hình dạng của nó vẫn không thể hiểu được.

Và cô ấy thấy rõ ràng nó đang đẩy lùi mọi ma thuật được áp dụng lên nó.

Hình chiếu từ cơ thể của Dị Giới Long tương tự như hình chiếu của Hư Không Kiếm do Ellen cầm.

Nếu Hư Không Kiếm Lament có thể cắt đứt mọi thứ nó chạm vào bằng lưỡi kiếm bóng đêm.

Vậy thì sinh vật đó có thể làm được điều mà Hư Không Kiếm Lament đã làm trên quy mô lớn hơn.

Đó là lý do tại sao Harriet không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nhận ra sức mạnh ngược lại mà thanh kiếm của Ellen sở hữu.

Hư Không Kiếm không chỉ cắt đứt mọi thứ nó chạm vào.

Nó xóa sạch mọi thứ nó chạm vào.

Họ chỉ đơn thuần nhằm lẫn lưỡi kiếm Hư Không mỏng manh với việc cắt đứt mọi thứ.

Sinh vật đó có thể nhận ra những gì Hư Không Kiếm làm bằng cách phun ra hơi thở của nó.

Một con rồng có hình dạng màn đêm.

Vì vậy, nó không thể chạm tới được bởi những nguyên tắc tồn tại trên thế giới.

Nhưng nó có thể hủy diệt thế giới.

Làm sao một thứ như thế có thể tồn tại được?

Họ phải giết nó bằng cách nào?

Khoảnh khắc Cliffman thức tỉnh trên con đường của Master Class và vượt qua cơn khủng hoảng trước sự tấn công của kẻ Bất diệt, sinh vật đó đã xuất hiện.

Có cảm giác như vào giây phút cuối cùng, tất cả những gì họ đã làm đều trở nên vô nghĩa.

Như thế nó xuất hiện để chế giễu cả thế giới.

**Zzzzzzzap!*

Sau đó, trước mặt sinh vật đó, một vết nứt không gian hình thành, lộ ra một thân hình to lớn khác.

Một Titan, một vũ khí khổng lồ có thể sánh ngang với kích thước của con rồng áp đảo.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi vừa rời khỏi chiến trường và nạp lại ít năng lượng, Titan xuất hiện, sẵn sàng làm bất cứ điều gì để chống lại sự tuyệt vọng.

*Hwoong!

Lần này, sinh vật này vung đuôi thay vì thở.

Và vòng eo của Titan biến mất.

Không bị phá hủy, nhưng phần quỹ đạo nơi đuôi con rồng chạm vào đã biến mất.

Tinh thần đã giữ vững Lực lượng Đồng minh cho đến thời điểm này đã sụp đổ khi Titan tan rã.

Mặc dù không phải ai cũng có thể nhìn rõ cảnh tượng này nhưng họ vẫn có thể nghe thấy tiếng Titan đang sụp đổ và cảm nhận được sự rung chuyển.

Sự chấn động khủng khiếp đó là nỗi tuyệt vọng của tất cả các thành viên trong Lực lượng Đồng minh.

"Làm sao... mà... làm sao mà chúng ta có thể...?"

Những kẻ Bất diệt đã biến mất.

Và lại xuất hiện.

Titan đã được triển khai.

Cuối cùng nó đã tạo ra sự khác biệt gì?

Với một sinh vật như thế xuất hiện vào giây phút cuối cùng.

Họ phải làm gì?

Là tất cả trong những sự kiện này.

Trong sự thật vô tận.

Sự bất diệt?

Liana và Harriet đều cảm thấy trống rỗng hơn cả tuyệt vọng.

*Swooooosh!

Mưa tiếp tục rơi.

<Trans Note>

Chương cuối cùng năm 2023 ~~

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading